

μαλάκυνση

μαλάκυνση, η, ουσ. [<μτγν. μαλάκυνσις], η μαλάκυνση·

- παθαίνω μαλάκυνση, χάνω την πνευματική μου διαύγεια, χάνω τη διανοητική μου ικανότητα: «καλά, ρε παιδάκι μου, μαλάκυνση έχεις πάθει και κάνεις τέτοιες μαλακίες! || δεν είναι να του έχεις εμπιστοσύνη, γιατί έπαθε μαλάκυνση». Αναφορά στη *μαλάκυνση εγκεφάλου*, πάθηση χωρίς πιθανότητα ίασης, που οι άνθρωποι της πιάτσας, παρετυμολογώντας την, την αποδίδουν στον αυνανισμό.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας